

60

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU

z dnia 30 listopada 1945 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Oświaty o zmianie przepisów dotyczących egzaminu na czeladnika.

Na podstawie art. 157 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468) zarządza się, co następuje:

§ 1. Każda z komisji egzaminacyjnych, przewidzianych w art. 153 ust. 3 prawa przemysłowego, składa się z przewodniczącego i przynajmniej dwóch członków, w tym jednego delegata, wyznaczonego przez kuratorium właściwego okręgu szkolnego.

§ 2. Regulamin egzaminacyjny, przewidziany w art. 154 ust. 2 prawa przemysłowego, powinien zawierać przepis o posiadaniu przez kandydata podstawowych wiadomości z dziedziny języka polskiego z korespondencją, rachunków z kalkulacją i księgowością, rysunków, przepisów prawnych, higieny i bezpieczeństwa pracy, materiałoznawstwa oraz technologii wykonawczej w granicach danego zawodu. Szczegółowa instrukcja, wydana przez władzę szkolną, określać będzie skalę wymagań powyższych umiejętności.

Postępowanie komisji egzaminacyjnej, sposób egzaminowania i taksy egzaminacyjne ustala się regulaminami egzaminacyjnymi, które wydaje izba rzemieślnicza w porozumieniu z kuratorium właściwego okręgu szkolnego.

§ 3. Podanie o dopuszczenie do egzaminu, przewidziane w art. 155 ust. 1 prawa przemysłowego,

wnosi terminator (lub pomocnik) do izby rzemieślniczej. Do podania należy dołączyć świadectwo z ukończenia nauki lub też świadectwo stwierdzające przebyty czas nauki w rzemiośle oraz oświadczenie stwierdzające, że w miejscowości, w której terminator odbywał naukę rzemiosła, nie było w okresie czasu odbywania terminu publicznej szkoły dokształcającej zawodowej, bądź oświadczenie, że terminator z innej uzasadnionej przyczyny nie mógł uczęszczać do publicznej szkoły dokształcającej zawodowej w miejscowości, w której odbywał naukę.

§ 4. Przepisy rozporządzenia niniejszego odnoszą się do terminatorów, którzy nie mogą okazać świadectwa szkolnego z ukończenia nauki w publicznej szkole dokształcającej zawodowej z powodu braku takiej szkoły lub z powodu niemożliwości uczęszczania do niej z innej uzasadnionej przyczyny w miejscowości, w której terminator odbywał naukę rzemiosła.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i traci moc obowiązującą z dniem 31 grudnia 1946 r.

Minister Przemysłu:

Hilary Minc

Minister Oświaty:

Czesław Wycech

61

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 17 stycznia 1946 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej, Bezpieczeństwa Publicznego, Skarbu, Zdrowia, Oświaty, Przemysłu oraz Aprowizacji i Handlu w sprawie wykonania dekretu z dnia 13 listopada 1945 r. o zasiłkach i pomocy dla wdów i sierot po ofiarach wrogów demokratycznego ustroju Polski.

Na podstawie art. 9 dekretu z dnia 13 listopada 1945 r. o zasiłkach i pomocy dla wdów i sierot po ofiarach wrogów demokratycznego ustroju Polski (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 294) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołane w rozporządzeniu niniejszym artykuły bez bliższego określenia oznaczają artykuły dekretu z dnia 13 listopada 1945 r.

o zasiłkach i pomocy dla wdów i sierot po ofiarach wrogów demokratycznego ustroju Polski.

Do art. 4.

§ 2. 1. Zasiłki pieniężne wypłacają urzędy skarbowe na podstawie dowodów uprawnienia, wydanych przez komisję kwalifikacyjną przy powiatowej (miejskiej) radzie narodowej.

2. Zasiłki wypłaca się pierwszego dnia każdego miesiąca z góry za ten miesiąc.

3. Zasiłki wypłaca się od pierwszego dnia miesiąca, w którym zgłoszono roszczenie.

Do art. 5.

§ 3. 1. Komisja kwalifikacyjna przy powiatowej (miejskiej) radzie narodowej czuwa nad wykonaniem przepisu art. 5.

2. O zawieszeniu prawa do zasiłków i o zwrocie kwot nienależnie pobranych orzeka komisja kwalifikacyjna przy wojewódzkiej radzie narodowej.

Do art. 7.

§ 4. Dokumentem stwierdzającym prawo do uzyskania zasiłków i pomocy lub tylko pomocy jest dowód uprawnienia, wydany przez komisję kwalifikacyjną przy powiatowej (miejskiej) radzie narodowej.

§ 5. Ubezpieczalnie społeczne udzielają osobom uprawnionym (art. 1) pomocy w tym zakresie, co ubezpieczonym, lecz bez ograniczenia co do czasu.

§ 6. W razie zbiegu uprawnień do pomocy leczniczej na podstawie art. 7 pkt c z uprawnieniami z tytułu ubezpieczenia na wypadek choroby ubezpieczalnia udziela świadczeń na własny rachunek przez czas przewidziany w ustawie o ubezpieczeniu społecznym, po wyczerpaniu zaś tego okresu — na rachunek Skarbu Państwa.

§ 7. 1. Rozrachunki ze Skarbem Państwa z tytułu udzielonej przez ubezpieczalnie społeczne pomocy leczniczej odbywają się na zasadach i w trybie określonym dla rozrachunków za leczenie inwalidów wojennych.

2. Rozrachunki ze Skarbem Państwa za leczenie w państwowych i samorządowych zakładach leczniczych prowadzić będą te zakłady z władzami administracji ogólnej II instancji (wydział opieki społecznej).

Do art. 8.

§ 8. 1. Komisje kwalifikacyjne przy powiatowych radach narodowych składają się z przewodniczącego, którym jest referent opieki społecznej w starostwie jako przedstawiciel starosty, oraz z dwóch członków wybranych przez powiatową radę narodową.

2. Komisje kwalifikacyjne przy miejskich radach narodowych miast wydzielonych z powiatów składają się z przewodniczącego, którym jest referent opieki społecznej w zarządzie miejskim jako przedstawiciel prezydenta miasta, oraz z 2 członków wybranych przez miejską radę narodową.

§ 9. Komisje kwalifikacyjne przy wojewódzkich radach narodowych składają się z przewodniczącego, którym jest naczelnik wydziału opieki społecznej w urzędzie wojewódzkim (w Warszawie i w Łodzi w zarządzie miejskim) jako przedstawiciel wojewody (w Warszawie i w Łodzi — prezydenta miasta), oraz z 4 członków wybranych przez wojewódzką radę narodową (w Warszawie i w Łodzi — przez miejską radę narodową).

§ 10. 1. Postępowanie przed komisjami kwalifikacyjnymi toczy się według przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) — ze zmianami wynikającymi z dekretu z dnia 13 listopada 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 294) oraz z niniejszego rozporządzenia.

2. Czynności kancelaryjne komisji kwalifikacyjnych wykonują biura właściwych rad narodowych.

§ 11. Przewodniczący komisji kwalifikacyjnej zwołuje posiedzenia, kieruje tokiem prac komisji i czuwa nad wykonaniem jej postanowień.

§ 12. Roszczenia o zasiłki i pomoc dla osób uprawnionych (art. 2) zgłasza się do komisji kwalifikacyjnej przy właściwej powiatowej (miejskiej) radzie narodowej.

§ 13. 1. Podanie o zasiłki i pomoc z powołaniem się na odpowiednie dowody winno zawierać wskazanie, kiedy i w jakich okolicznościach osoba, po której przysługuje prawo do zasiłków i pomocy, poniosła śmierć oraz w jakim stosunku do zmarłego znajduje się zgłaszający roszczenie.

2. Stosunek do zmarłego osoba zgłaszająca roszczenie powinna udowodnić:

- 1) żona — wyciągiem z aktu ślubu albo zeznaniem co najmniej 2 świadków stwierdzającym, że pozostawała ona

ze zmarłym w trwałym związku, który z uwagi na towarzyszące okoliczności uzasadnia uznanie jej za uprawnioną na podstawie art. 2 pkt a,

- 2) dziecko ślubne — wyciągiem z aktu urodzenia,
- 3) dziecko nieślubne — wyciągiem z aktu urodzenia, orzeczeniem sądu lub dokumentem publicznym, stwierdzającym ojcostwo zmarłego albo obowiązek utrzymania dziecka,
- 4) dziecko uprawnione, uznane lub przysposobione — wyciągiem z aktu stanu cywilnego, stwierdzającego uprawnienie, uznanie lub przysposobienie, albo prawomocnym orzeczeniem sądowym,
- 5) pasierb — wyciągiem z aktu urodzenia i wyciągiem z metryki ślubu, zawartego między matką lub ojcem a osobą, która następnie poniosła śmierć z rąk wrogów demokratycznego ustroju Polski.

3. W razie niemożności dostarczenia właściwych dokumentów (ust. 2 pkt 1) w chwili składania podania postępowanie ulega zawieszeniu, o czym należy powiadomić stronę z odpowiednim pouczeniem.

§ 14. Komisja kwalifikacyjna przy powiatowej (miejskiej) radzie narodowej przeprowadza dochodzenia w przedmiocie wniesionego podania i przesyła jego wyniki wraz z aktami komisji kwalifikacyjnej przy wojewódzkiej radzie narodowej ze swoim wnioskiem o przyznanie albo odrzucenie roszczenia.

§ 15. Komisja kwalifikacyjna przy wojewódzkiej radzie narodowej rozpoznaje sprawę na rozprawie, na którą wzywa się wnoszącego roszczenie. Nieprzybycie jego na posiedzenie nie wstrzymuje rozpoznania sprawy.

§ 16. Jeżeli w czasie orzekania osoba uprawniona ma środki zapewniające jej egzystencję, należy przyznać jej prawo do zasiłków i pomocy z równoczesnym zawieszeniem prawa do pobierania zasiłków.

§ 17. 1. Orzeczenie komisji kwalifikacyjnej przy wojewódzkiej radzie narodowej doręcza się stronie w odpisie za pokwitowaniem z pouczeniem co do trybu zaskarżenia i miejsca odbioru dowodu uprawnienia.

2. Jeżeli na podstawie takiego orzeczenia służy prawo do zasiłków, przesyła się niezwłocznie odpis orzeczenia także właściwej władzy skarbowej.

§ 18. Odwołanie od orzeczenia komisji kwalifikacyjnej przy wojewódzkiej radzie narodowej wnosi się na ręce przewodniczącego komisji kwalifikacyjnej przy wojewódzkiej radzie narodowej, który przesyła je niezwłocznie Głównej Komisji Kwalifikacyjnej wraz z aktami sprawy.

§ 19. 1. Komisja kwalifikacyjna przy wojewódzkiej radzie narodowej przesyła komisji kwalifikacyjnej przy powiatowej radzie narodowej odpisy swych orzeczeń po ich uprawomocnieniu się.

2. Komisja kwalifikacyjna przy powiatowej radzie narodowej prowadzi ewidencję osób, które uzyskały prawo do zasiłków i pomocy oraz wydaje im dowody uprawnienia według wzoru zawartego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 20. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

w/z Minister Pracy i Opieki Społecznej:

Feliks Mantel

w/z Minister Administracji Publicznej:

Aleksander Żaruk-Michalski

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:

Stanisław Radkiewicz

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

Minister Zdrowia:

Franciszek Litwin

Minister Oświaty:

Czesław Wycech

Minister Przemysłu:

Hilary Minc

Minister Apropozycji i Handlu:

Jerzy Sztachelski

Załącznik do rozporządzenia Ministra
Pracy i Opieki Społecznej z dnia
17 stycznia 1946 r. (poz. 61).

Dowód uprawnienia Nr.....

Na podstawie art. 2 i 4 dekretu z dnia 13 listopada 1945 r. o zasiłkach i pomocy dla wdów i sierot po ofiarach wrogów demokratycznego ustroju Polski (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 294).

Komisja Kwalifikacyjna przy Powiatowej Radzie Narodowej w .....
stwierdza, że:

nazwisko .....

imię .....

urodzony(a) dnia ..... roku ..... w .....

zamieszkały(a) ..... z zawodu .....

poczynając od dnia ..... do .....

ma prawo do:

a) pobierania zasiłku w wysokości ..... % uposażenia urzędnika państwowego X grupy uposażeniowej,

b) pomocy przewidzianej w art. 7 ustawy z dnia 13 listopada 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 294).

Prawo do pobierania zasiłków ulega zawieszeniu z uwagi na stan majątkowy uprawnionego(nej).

Miejsce i data wystawienia .....

Pieczęć Starostwa

Przewodniczący: .....

Członkowie: 1) .....

2) .....

3) .....

4) .....

Niepotrzebne skreślić.

62

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 12 lutego 1946 r.

w sprawie ustalenia stopy opłaty na częściowe pokrycie kosztów nadzoru nad instytucjami ubezpieczeń społecznych za rok 1946.

Na podstawie art. 266 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 95, poz. 855, z 1936 r. Nr 3, poz. 24, z 1938 r. Nr 3, poz. 15, Nr 26, poz. 227, Nr 29, poz. 258, z 1944 r. Nr 4, poz. 19, Nr 5, poz. 24, Nr 9, poz. 44, z 1945 r. Nr 43, poz. 240 i z 1946 r. Nr 4, poz. 28) zarządzam, co następuje:

§ 1. Stopę opłaty na częściowe pokrycie kosztów nadzoru nad instytucjami ubezpieczeń społecznych ustala się za rok 1946 w wysokości 1‰ (jeden pro mille) sumy składek należnych

za rok 1946 ubezpieczalniom społecznym oraz Funduszowi Ubezpieczenia od Wypadków i Chorób Zawodowych, Funduszowi Ubezpieczenia Emerytalnego Robotników, Funduszowi Ubezpieczenia Emerytalnego Pracowników Umysłowych i Funduszowi Ubezpieczenia na wypadek braku pracy pracowników umysłowych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

w/z Minister Pracy i Opieki Społecznej:

Edmund Giebartowski